

gens Ændringsforslag. I Betænkningens Nr. 143 er der gjort Rede for, at Forsvarsministeren i Januar Maaned henvendte sig til Finansudvalget og anmodede om Tilslutning til tidligere end paaregnet at lade Stabene for forskellige Regimenter overføre fra deres gamle Garnisoner i Jylland til de nye ifølge Hærloven oprettede Garnisonsbyer. Vi tog den Gang Stilling imod Ministerens Ønske og opretholder nu denne Stilling ved vor Afstemning, skønt Flertallet den Gang gav og ogsaa i Dag giver Ministeren Tilslutning til det foretagne Skridt. Vi tog Stilling imod det, fordi vi overhovedet ikke nærer nogen Tillid til den Militærordning, som blev gennemført ved Hærloven og de øvrige Militærlove i 1909, og fordi vi betragtede den førtidige Overførelse af disse Stabe som kun tjenende til yderligere at udbrede den skadelige Foruroeligessessmitte, som i den sidste Tid har hjemsøgt den danske Stats Legeme.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte for et Øjeblik siden et lille Ændringsforslag, som han og hans Partifæller fra-raadede. Det er Ændringsforslag Nr. 165 om at tilføje en Anmærkning, der giver Marineministeriet Ret til at anvende en af de ledige Maskinmesterlønninger til Lønning af en Marineflyver, nemlig Hr. Ulrik Birch. Vi har tiltraadt denne Anmærkning, hvorved Hr. Ulrik Birchs udmærkede Egenskaber som Flyver bliver taget i Marinens Tjeneste, fordi det forekommer os, at den foreslaaede Ordning ikke tilsigter at give nogen ny Bevilling, men vil tjene i al Almindelighed til Fremme af den moderne Opfindelse, som ikke blot vil komme Militæretaten, men overhovedet hele Udviklingen i Verden til gode.

Ved Samraad er der i Udvalget forhandlet om et Par Forhold, hvoraf jeg skal omtale to, det ene, Spørgsmaalet om Trafikken mellem Frederiksberg og Vanløse, kun ved at give min Tilslutning til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har fremsat; det andet maa jeg omtale en Smule nærmere.

Vi har anmodet den højtærede Forsvarsminister om at faa overleveret Forhørsudskrifterne og hvad der ellers kunde tjene til Oplysning af den triste Sag, som for nylig har fundet sin Afgørelse, og hvis Oprindelse ligger i Aalborg. For nogen Tid siden blev der ved Krigsretsdom i Aalborg tildelt en menig, N.

Christian Sørensen, 1½ Aars Straffearbejde. Han var menig ved 9de Bataillons 4de Kompagni, og to Rekrutter ved 3die og en ved 4de Kompagni fik ved samme Lejlighed 6 Gange 5 Dages Vand og Brød. Denne Dom blev appelleret, og ved Overkigsretsdom blev Straffen for N. Christian Sørensen fra 1½ Aars Straffearbejde sat op til 6 Aars Straffearbejde. De to domfældte Rekrutter fra 3die Kompagni fik deres Straf sat op fra 6 Gange 5 Dages Vand og Brød til 5 Aars Straffearbejde, og kun for en af Rekrutterne blev Straffen stadfæstet. Denne saaledes af Overkigsretten meget forhøjede Straf blev derefter ved kongelig Formildelse nedsat for N. Christian Sørensen til 2 Aars Straffearbejde og for de to Rekrutter til henholdsvis 6 og 5 Gange 5 Dages Vand og Brød. Men det vil ses, at den Formildelse, som fandt Sted af Overkigsretsdommen, dog endnu holdt Straffen for den strengest dømte, N. Christian Sørensen, 1½ Aar oppe over, hvad Kigsretten i Aalborg havde vurderet hans Forseelse til.

Naar en saa streng Dom afsiges i Hæren ved Kigsret og Overkigsret, spørger man sig selv, hvad det er, der er foregaaet. De tre Rekrutter er alle dømte efter den militære Straffelovs Oprørs- og Mytteriparagraffer, og disse Oprørs- og Mytteriparagraffer, som er den militære Straffelovs Værn om Disciplinen i Hæren, er Paragraffer af den yderste Strenghed. Naar overhovedet disse Paragraffer paakaldes, naar der rejses Tiltale i Henhold til disse Paragraffers Bestemmelser, og naar Domstolen kommer til det Resultat, at Forbrydelsen ligger indenfor disse Paragraffers Rammer, er det dermed allerede givet, at Straffen maa blive overordentlig streng. Enhver maa derfor ønske, at de militære Myndigheder med den yderste Varsomhed skrider til Anvendelse af disse Paragraffer og ikke uden den alvorligste Overvejelse gaar til at betegne de Forseelser, der maatte være begaaede, som Mytteri- og Oprørsforseelser. Det er ofte undergivet et Skøn, om de Forseelser, der er begaaede, kan siges at være Mytteri eller Oprør. For nogen Tid siden er der ude paa Mellemførtet institueret en ny Mytterisag. En Række Rekrutter, der, saa vidt jeg ved, ikke har efterkommet en Ordre til at stille om igen og har undladt dette efter Aftale, er blevet sat under Tiltale for Mytteri, og man maa befrygte, at denne Forseelse nu kan medføre en Straf, som efter den borgerlige Strafferetspleje kun anvendes overfor de alvorligste Forbrydelser. Det er ikke al-